

1 ו. ועל-ידי-זה זוכה להענין ד"הגומל לחייבים טובות שגמלני טוב", והיינו, שעוד לפני שיוצא מהדרגא
 2 ד"חייבים", נעשה הענין ד"גמלני טוב",
 3 וכפי שמסיים במאמר השני²⁷: "וזהו שגמלני טוב, וכמאמר²⁸ אין טוב אלא תורה, והיינו שיתחזק
 4 בעבודתו בתורה ותפלה ביתר שאת וביתר עוז",
 5 על-ידי-זה שהקדוש-ברוך-הוא מענין לו יותר כח ועוז שיוכל ללמוד תורה, "ללמוד וללמד (גם
 6 לאחרים), לשמור ולעשות ולקיים"²⁹,
 7 וכיון שמקבל זאת מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו - "שגמלני" - הרי במילא בטלים כל המניעות
 8 והעיכובים, ונעשית הפצת התורה ומצוותיה, הפצת היהדות בכלל והמעיינות בפרט, עד שמגיעת "חוצה",
 9 ובאופן ש"ישראל³⁰ עושה חיל"³¹.

* * *

10 ז. בנוגע לענין המאסר והגאולה - הנה כשם שהמאסר לא היה בגלל עסק פרטי, היינו, ענין
 11 שההתעסקות בו היתה בתור איש פרטי, כמו לימוד התורה לעצמו, או עם בני הבית במשפחה הפרטית,
 12 או עבור הפצת היהדות וקיום המצוות בד' אמות שלו, אלא בגלל עבודתו בתור נשיא בישראל, בתור
 13 נשמה כללית ברוחניות, שלכן נמשך למטה באופן שנעשה נשיא בישראל, הרי מזה מובן גם בנוגע
 14 לגאולה - שאין זו רק גאולה של איש פרטי, אלא העיקר היא הגאולה בתור נשיא בישראל.

15 ומזה מובן גם בנוגע להוראות הראשונות שלו בהתחלת הגאולה - שלהיותו נשיא חב"ד הרי זה בא
 16 לכל לראש בתורת החסידות, במאמר חסידות (כנ"ל³) - לא רק הוראה לאיש פרטי בענין פרטי, אלא
 17 אדרבה - העיקר הוא הוראה בענין כללי, ועד לענין שקשור עם היותו נשיא ומנהיג כל ישראל³².

18 ח. ובכך:

19 התכונה הראשונה של נשיא היא - היותו נשיא לא רק על מובחרים מעם, יחידי סגולה, או אפילו יותר
 20 מיחידים, אבל רק בעלי-מעלות נעלות, או מעלות בינוניות, אבל אין להם חסרונות יותר מאשר על דרך
 21 המיצוע, אלא הוא נשיא על כל סוגי בני-ישראל, ללא חילוק ביניהם.

22 ובהקדים - שמצינו בנוגע ללימוד התורה ש"כל האומר שמועה זו נאה וזו אינה נאה, מאבד הונה
 23 (כבודה) של תורה" (וסופה להשתכח ממנו), "דכתיב³³ ורועה זונות (נוטריקון זו נאה וארענה, ואעסוק
 24 בה) יאבד הון"³⁴.

25 כאשר לומד תורה, ואומר, ששמועה זו נאה בעיניו, ושמועה זו אינה נאה בעיניו - הוא יודע אמנם
 26 ש"שמועה זו" היא אמת, כיון שמאמין שניתנה למשה מסיני, אבל הוא מחלק ואומר שחסר בה ענין של
 27 יופי - אזי "יאבד הון", שהתורה לא תתקיים בידו.

28 וטעם הדבר - כיון שהתורה אינה נמדדת על-ידי שכל האדם, שיאמר ששני הענינים אמת, אבל הענין
 29 של כיבוד אב ואם, למשל, הוא (לא רק אמת, אלא גם) מנהג נאה ומדה נאה, ואילו ענין שקשור עם
 30 "חוקת התורה", שאין על זה טעם ושכל, אינו נאה בעיניו; הוא מבין אמנם שצריך לקיים זאת, כיון שזוהי
 31 "שמועה" בתורה, אבל אין לזה יופי בעיניו, כיון שאין זה באופן של הבנה והסברה, כ"אם, "גזירה

וגם נפגש עם הרבי בפאריז וכו' - איחל אדמו"ר שליט"א שיוסיפו
 להיפגש בשמחות נוספות, ואמר לו, שינצל את אפשרותו לספר
 אודות אדמו"ר מהוריי"צ.

(32) ראה גם תורת מנחם - התועודיות חל"ג ע' 18 ואילך.
 וש"נ.

(33) משלי כט, ג.

(34) עירובין סד, א (ובפרש"י). וראה גם תורת מנחם -
 התועודיות חכ"ט ע' 245 ואילך. וש"נ.

(27) סד"ה ברוך הגומל הא' (סה"מ קונטרסים ח"א קפד, ב.
 תרפ"ז ע' ריא).

(28) אבות פ"ו מ"ג.

(29) נוסח ברכת אהבת עולם דשחרית. וראה אבות פ"ד מ"ה.

(30) פרשתנו (בלק כד, יח. וראה זהר סוף פרשתנו (ריב, ב).

הובא במכתב ימי הגאולה תמוז שנה זו (אג"ק חכ"ד ס"ע קסו).
 ובסוף המאמר (תורת מנחם - התועודיות חמ"ז ע' 150).

(31) לא' המסובים שאמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א, שהוא א"ע
 אַלְטֶער פֿריינד" של ליובאוויטש, וביקר אצל אדמו"ר מהוריי"צ,